

•••Συντάχθηκε απο τον/την ΤΟΥΛΑΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ•••
•••••Τετάρτη•••, 03 •••Απρίλιος••• 2013 18:43••• - •••Τελευταία Ενημέρωση•••
•••••Τετάρτη•••, 03 •••Απρίλιος••• 2013 18:47•••

« ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ»

Με βήμα γοργό και νευρικό, μάτια πλημμυρισμένα με ανυπομονησία και ένα δάκρυ έτοιμο να κυλήσει φτάνω στο λιμάνι. Μοναχικό και απόμερο, με λιγοστά πλοία αραγμένα. Το μοναδικό αυτό ήσυχο και ειρηνικό τοπίο ζεσταίνει ο ήλιος, ο οποίος αντανακλά μέσα στα νερά του λιμανιού και προσδίδει έναν τόνο αισιοδοξίας και ελπίδας στο απομακρυσμένο νησί. Βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να υποδεχτώ ένα σημαντικό πρόσωπο για την οικογένειά μου, το οποίο είναι προγραμματισμένο να έρθει, με σκοπό να περάσουμε τη γιορτή των Χριστουγέννων. Λόγω του συγκεκριμένου ατόμου, η φετινή γιορτή πρόκειται να είναι εξαιρετικά διαφορετική για την οικογένειά μας.

Αχνοφαίνεται το πλοίο, μεγάλο και εντυπωσιακό προχωρά, διχοτομώντας τα λαμπερά νερά του λιμανιού. Η θάλασσα άσκοπα προσπαθεί να αντισταθεί στη δύναμη του τεράστιου σκάφους. Οι μηχανές του σκάφους ηχούν στ' αυτιά μας, ταραζοντας το ήρεμο τοπίο και φοβίζοντας τα ποικίλα είδη πουλιών, που απομακρύνονται τρομαγμένα, κατά την άφιξή του στο λιμάνι. Παρατηρώντας τις εκφράσεις των λιγοστών ατόμων που παραβρίσκονται εκεί, ώστε να ανταμώσουν με πολυπόθητους συγγενείς ή ακόμα και πιστούς φίλους, διαπιστώνω στο βλέμμα τους το κοινό με μένα, αίσθημα ανυπομονησίας, αγωνίας και προσμονής. Αντικρίζοντας το πλοίο να πλησιάζει, συλλογίζομαι πόσο σπουδαίο πρόκειται να είναι, ειδικά για εκείνον, να είμαστε ενωμένοι αυτές τις άγιες ημέρες.

Κατά την παιδική του ηλικία είχε την επιθυμία και την προτίμηση να διηγηθεί σε μένα τα γεγονότα και τις περιπέτειες που χαρακτήκαν μέσα του και σημάδεψαν τη καρδιά του. Μια εξίσου αναγκαία επιθυμία του ήταν η έκφραση των πολύπλευρων συναισθημάτων και σκέψεων που βασάνιζαν, βάραιναν και επηρέασαν τη ζωή του. Όταν ήταν μικρό παιδί, προτού θεωρηθεί μέλος της οικογένειάς μας, ζούσε μαζί με τη μητέρα του. Η σχέση

•Συντάχθηκε απο τον/την ΤΟΥΛΑΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ•

••Τετάρτη•;, 03 •Απρίλιος•; 2013 18:43•; - •Τελευταία Ενημέρωση•;

••Τετάρτη•;, 03 •Απρίλιος•; 2013 18:47•;

ανάμεσά μας ήταν φιλική, αφού για αρκετό χρονικό διάστημα η οικογένειά μου ήταν γείτονες με τη μητέρα του μικρού παιδιού. Όταν το παιδί ήταν μικρό, η μητέρα του προσβλήθηκε από μία σοβαρή ασθένεια. Καταβλήθηκαν ποικίλες προσπάθειες από τους γιατρούς, αποσκοπώντας να σώσουν τη ζωή της μητέρας. Δυστυχώς, οι προσπάθειες απέβησαν μάταιες και δεν κατόρθωσαν να κάμψουν την ασθένεια. Αποτέλεσμα ήταν το παιδί να χάσει το μοναδικό του στήριγμα και να αναγκαστεί να πορευτεί μονάχο του στο δύσκολο ταξίδι της ζωής. Επακόλουθο ήταν το αγόρι να οδηγηθεί σε ίδρυμα, για να καλυφθεί το κενό που προκάλεσε η απώλεια της μητέρας του. Προκειμένου να αποφευχθεί το προαναφερόμενο, οι γονείς μου προσφέρθηκαν να οριστούν ως ανάδοχη οικογένεια. Με δική τους πρόθεση και παρά τη δύσκολη οικονομική τους κατάσταση δέχτηκαν το παιδί, το οποίο μεγάλωσε σε περιβάλλον αγάπης και στοργής. Οι γονείς μας εργάστηκαν σκληρά, εξαιτίας της έλλειψης οικονομικής άνεσης και η προσφορά τους προκειμένου να πορευτούμε, ήταν συνεχής και αξιέπαινη.

Το σπίτι που διαθέταμε ήταν φτωχικό, μια στέγη μικρή, μόλις να μας διαφυλάξει από τις καιρικές συνθήκες, τους βοριάδες και τις θαλασσοταραχές που ξεσπούσαν στο νησί. Το οίκημα ήταν στην απομονωμένη πλευρά του νησιού, αποκομμένο από γειτονικά σπίτια και πολυπληθείς ομάδες ατόμων. Η θέση του σχολείου, στο οποίο παρακολουθήσαμε μαθήματα και εξασφάλισαμε γνώσεις χρήσιμες, ήταν στο κέντρο του νησιού. Συνεπώς η διαδρομή που έπρεπε να διανύσουμε ήταν αρκετά μεγάλη, μια επιπλέον δυσκολία που χάραζε τη καθημερινότητά μας. Προκειμένου να φτάσουμε στον προορισμό μας, ήταν αναγκαίο να πραγματοποιείται η αρχή της πορείας μας τις πολύ πρωινές ώρες και χωρίς τη συνοδεία των γονιών μας. Με σκοπό να μελετηθούν και να ολοκληρωθούν τα ημερήσια σχολικά μαθήματα, αφιερώναμε ορισμένες ώρες της ημέρας σε ένα μικρό, στενό δωμάτιο και συνήθως χωρίς θέρμανση. Σε αντίθεση, τον ελεύθερο χρόνο και τις ημέρες που δεν είχαμε φοίτηση στο σχολείο βοηθούσαμε τους γονείς μας στις διάφορες εργασίες τους. Σηκωνόμασταν πρωί, για το μάζεμα των ελιών, το ζύμωμα του ψωμιού, καθώς και το όργωμα των χωραφιών. Όταν δε συνεισφέραμε στην οικογένεια βοηθώντας, ασχολούμασταν με μικρά παιχνίδια, όπως αντικείμενα, κούκλες, αλλά και παραδοσιακά παιχνίδια. Το αγόρι αγαπούσε ένα χαρακτηριστικό παιχνίδι, το οποίο κρατούσε ζωντανό τον ενθουσιασμό του και είχε γίνει κτήμα του. Ήταν ένα αεροπορικό σκάφος μικρού μεγέθους. Το ενδιαφέρον του παιδιού δε περιοριζόταν μόνο σ' αυτό. Μάλιστα, ανέφερε συνεχώς την επιθυμία του να γίνει κάποια μέρα κυβερνήτης ενός κανονικού αεροσκάφους και είχε την πεποίθηση ότι πρόκειται να γίνει ένας καλός πιλότος. Με σκοπό να το επιτύχει, κατέβαλε εξαιρετικές προσπάθειες και αφιέρωσε αρκετό χρόνο μελετώντας, κάτι που φανέρωνε την έντονη επιμονή και αγάπη που έτρεφε για αυτό το επάγγελμα.

Το παιδί με αυτήν μας την προσφορά, ανέκτησε τις δυνάμεις του, ένωσε ότι υπάρχουν άνθρωποι που το στηρίζουν σε αυτό το δύσβατο μονοπάτι της ζωής. Αναβίωσε την ελπίδα μέσα του να πετύχει και να δημιουργήσει στη ζωή. Η λύπη του αντισταθμίστηκε, ενισχύθηκε το κουράγιο και το χαμόγελο δεν έλειπε από τα χείλη του.

•Συντάχθηκε απο τον/την ΤΟΥΛΑΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ•

••Τετάρτη•;, 03 •Απρίλιος•; 2013 18:43•; - •Τελευταία Ενημέρωση•;

••Τετάρτη•;, 03 •Απρίλιος•; 2013 18:47•;

Στο λιμάνι όμως το πλοίο έχει ήδη αγκυροβολήσει και τα άτομα που συναντώνται, έχουν αρχίσει να αναζητούν τους συγγενείς και φίλους τους. Με μάτια βουρκωμένα, λόγω της συγκίνησης που προήλθε από την αναπόληση των παιδικών μας χρόνων και των περιπετειών που βίωσε μια αθώα παιδική ψυχή, κατευθύνομαι προς το καταπέλτη του πλοίου. Καταβάλλω ισχυρές προσπάθειες να τον διακρίνω ανάμεσα στο πλήθος, τελικά τον εντοπίζω. Τη στιγμή που με αντιλαμβάνεται και ο ίδιος πλησιάζει προς το μέρος μου αυξάνοντας το βήμα του. Του προσφέρω μια ζεστή αγκαλιά και ένα γλυκό χαμόγελο συμπαράστασης και αναγνώρισης. Αναγνώρισης ως έναν αδελφό που θα ήθελα αναμφίβολα να έχω, κάτι που γεννιέται μέσα μου, όταν κοιτάζω το βλέμμα του. Εκείνος αισθάνθηκε ότι βρήκε μια αληθινή οικογένεια, που τον αγάπησε, τον στήριξε και τον βοήθησε να συνεχίσει τη ζωή του. Ήταν ένα παιδί που πληγώθηκε από τη ζωή. Δεν εγκατέλειψε όμως τα όνειρα και τις επιθυμίες του. Ο πόθος του για ζωή ενίσχυσε την ελπίδα και κατόρθωσε να επιτύχει να ακολουθήσει το επάγγελμα που τον έλκυε.

Αξιοσημείωτο είναι ότι παρά τη μακρινή απόσταση που μεσολαβεί ανάμεσά μας, εξαιτίας του επαγγέλματος που επέλεξε, πρόκειται να είμαστε πάντοτε ενωμένοι, συνεχώς θα υπάρχει ένα χέρι βοήθειας για όποιον από εμάς το χρειαστεί, αλλά και συμπαράσταση άπλετη θα προσφέρεται και από τους δύο. Ποτέ δε θα εγκαταλείψει ο ένας τον άλλον, η αγάπη και η αλληλεγγύη που υπάρχει ανάμεσά μας δε θα σβηστεί ποτέ μέσα στο πέρασμα του χρόνου.